

Spesialistutdanningen må vies stor oppmerksomhet

– Legeforeningen må videreutvikles slik at den også i fremtiden er det naturlige valg når myndighetene skal vurdere hvordan en effektiv, faglig god og nasjonal spesialistutdanning best kan forankres for å imøtekomme samfunnets behov for legespesialister.

Det sier Legeforeningens nyvalgte visepresident, Bård Lilleeng. Han går nå inn i sin andre periode i sentralstyret. Lilleeng har tidligere vært avdelings- og hovedtillitsvalgt ved flere sykehus og nestleder i Yngre legers forening (Ylf). Han er nevrokirurg og konstituert overlege ved nevrokirurgisk avdeling på Rikshospitalet-Radiumhospitalet HF. Samtidig skriver han på sin doktoravhandling innen funksjonell nevrokirurgi. Visepresidentens oppgave er å stå til disposisjon for presidenten. – Det er ingen formelle plikter knyttet til visepresidentvervet, men i den grad presidenten ønsker det, så er det mulig å delegerer oppgaver, sier han.

Viktige utfordringer fremover

– Legeforeningen har i 2007 startet et omfattende arbeid med en gjennomgang av spesialistutdanningen. Denne skal avdekke hvor flaskehalsene er, hvordan disse kan fjernes og hva som fungerer, og det skal staves ut en kurs som imøtekommer det behov samfunnet har for medisinske spesialister innen ulike fagområder. Det er et økende behov for spesialister i fremtiden – både på kort og lang sikt – og dette er et viktig arbeid. Utdanningen av spesialister er kostnadskrevende og vi må passe på at dette ikke blir en salderingspost, sier visepresidenten.

– Både turnustjenesten og spesialistutdanningen må vies stor oppmerksomhet fremover, sier Lilleeng. – Når det gjelder turnus, må foreningen ta noen strategiske valg. Vi skal sikre både de som studerer i Norge og i utlandet tilgang til en god turnustjeneste. Jeg mener turnustjenesten er verdifull for å kunne arbeide som lege, og den har vært en grunnstein i norsk legeutdanning, sier han.

– Når det gjelder godkjenning av spesialister, så er det svært viktig for Legeforeningen at de oppgavene vi har fått delegert utføres så godt at det eneste naturlige er å kontinuere ordningen. Legeforeningen er best skikket til å evaluere kvaliteten på dem som ønsker å bli spesialister i Norge. Men

Bård Lilleeng i sitt vante miljø på operasjonssalen. Foto Geke Jordens, Rikshospitalet

foreningen må stille seg slik at den ikke kan beskyldes for å være bukken og havressekken. Vår styrke er at vi besitter fagkunnskapen, slik at vi kan forvalte regelverket med det nødvendige faglige skjønn, sier Lilleeng.

Den nye visepresidenten er opptatt av medlemmenes ve og vel. – Det er en vedvarende utfordring å sørge for at medlemmene våre har akseptable lønns- og arbeidsforhold. Det er også en økende nødvendighet å arbeide mer med medlemmenes fremtidige pensjoner. De skal ha en pensjon de kan leve godt av og som står i forhold til den innsatsen de har ytt. Pensjonsordninger er kostnadskrevende, og foretakene har dårlig økonomi slik at ordningen kan komme under press. Derfor vil vi aktivt jobbe med å forbedre og sikre disse, sier han.

En legering for fremtiden

– Legeforeningen er en sterk legering ved å være både en faglig forening, en fagforening og en helsepolitisk samfunnsaktør. Det ligger store utfordringer i dette. Hvis vi lykkes med noe på ett område, har det stor overslagseffekt til de andre områdene. Derfor er det nødvendig at vi gjør en god jobb på alle tre områdene samtidig for at vi

skal lykkes, sier han. – Men jeg ser også at Legeforeningen har et imageproblem i forhold til noen grupper i samfunnet og at vi blir beskyldt for å beskytte snevre standsinteresser. Vi skal selvfølgelig ivareta våre medlemmers interesser, men det må aldri skje på bekostning av pasienter. Vi må stille oss slik at folk ser at Legeforeningens perspektiv favner langt videre enn standsinteressene, understreker Lilleeng.

Opptatt av god kommunikasjon

På spørsmål om hvorfor han valgte nevrokirurgi, sier Lilleeng at hans valg av spesialitet var litt tilfeldig som for de fleste andre. – Jeg hadde lyst til å bli kirurg, og nevrokirurgi er et fag der det stilles like høye krav til teoretiske som til tekniske ferdigheter. Det gjør faget utfordrende, sier han. – Dette er et fag hvor pasientene ofte har alvorlige tilstander, og man treffer pasienter og pårørende som er i sin livs største krise. Det er derfor et fag der god kommunikasjon er avgjørende for å kunne gjøre en god jobb. Operasjonene er ofte tidkrevende og foregår gjerne i et lite operasjonsfelt på bare noen få centimeter, slik at man også må være både tålmodig og utholdende i dette faget, sier han.

I Tidsskriftet nr. 17–21/2007 vil vi under vignetten Sentralstyret presentere det nye sentralstyret som tiltrådte 1. september.

– Det er en vedvarende utfordring for mitt fag at den mest høyspesialiserte medisinen også er høykostmedisin og derfor veldig sårbar for svingninger i rammevilkårene. Uforutsigbare finansieringsordninger og underfinansiering av høyspesialisert medisin, har vært og vil være en stor utfordring for vårt fag i tiden fremover, sier han.

Samler krefter på eget gårdsbruk

Lilleeng er gift med en lege i spesialisering ved hudavdelingen på Rikshospitalet-Radiumhospitalet HF. Med to ektefeller som begge går vakter og med to små barn på ett og snart fem år, så får døgnet fort for få timer. Familien har Nordmarka utenfor stuedøren og de bruker marka til turer sommer som vinter.

Relativt ofte setter Lilleeng og familien seg i bilen og vender snuten vestover.

Han har overtatt en gammel familiegård i Gaupne i Indre Sogn som de snart er ferdige med å pusse opp. – Det er gode jakt- og fiskemuligheter på stedet, og den eneste kirurgien jeg foretar på fritiden er sløyging av fisk, sier han. Det er her nevrokirurgen og familien hans kobler av. Men helt klarer ikke Lilleeng å holde seg borte fra legeyrket når han er på gården i Gaupne. – I sommer har jeg hjulpet til med noen legevakter der inne. Jeg synes legevakt i distrikt er kjempegøy. Det er annerledes og en helt annen del av medisinen enn det jeg holder på med til daglig, sier han.

Ellers forteller Lilleeng at han har liten tid til å dyrke hobbyene han hadde tidligere, og som han noen ganger savner. – Dykkerdrakten min har ikke vært våt på fire år, og i høst må jeg ut å fly litt fordi flysertifikatet mitt må fornyes før november, sier han.

På nevrokirurgens nattbord

Lilleeng er glad i å lese og kaster seg over bøkene så fort han har en ledig stund. For tiden leser han boken *Imperium* av Robert Harris. – Den foregår i det gamle Roma og følger senatoren og taleren Cicero. Den handler om den dramatiske og siste tiden Roma var republikk før Cæsar overtok som dens første keiser. Boken har med rette fått gode kritikker og kan anbefales, sier han, og forsvinner ut av Legenes hus på vei til en helg på gårdsbruket i Gaupne for å male låven.

Lisbet T. Kongsvik

lisbet.kongsvik@legeforeningen.no
Avdeling for informasjon og helsepolitikk

– Må hele tiden fornye oss

– Legeforeningen må hele tiden fornye seg. Det er stadig nye utfordringer i helsevesenet. Vi må være bevisste på hvilke muligheter vi har til å påvirke endringene og være tidlig ute, mener Marte Walstad.

– Det dukker stadig opp noe nytt faglig, politisk og økonomisk, som krever at Legeforeningen hele tiden må være opptatt av hvilke saker som skal stå på agendaen, hva som skal prioriteres og hvilke strategier som skal velges. Men det er viktig at sentralstyret ikke bare tar tak i saker som havner på bordet vårt, men at vi selv også prøver å være i forkant av ting som skjer. Det er en stor utfordring å klare dette, sier hun.

Trondheimslegen tar nå fatt på sin andre periode i sentralstyret. Hun innrømmer at hun brenner mer for helsepolitikken enn forhandlingsbiten.

– Men det er vel greit. Vi trenger personer med ulike ressurser i sentralstyret. For meg er det viktig at vi er tunge helsepolitiske presmisleverandører og leverer fag til myndighetene. Jeg føler at vi blir lyttet til, og at Legeforeningen har tillit blant politikere, i forvaltningen og i befolkningen, sier hun.

Marte Walstad mener Legeforeningen blir hørt på en rekke helsepolitiske temaer, om det er om prioritering, psykisk helse, lokalsykehus, sosial ulikhet eller å sikre alle en fastlege. – Vi når ikke så lett frem med den stakkars legen som må gå så mye vakt, men når vi viser til at vi må ha en forsvarlig legevaktjeneste og at legevaktssamarbeid og bemanning med hjelpepersonell gir bedre kvalitet på tjenesten, lytter flere, sier hun.

Må engasjere

Hun ser flere utfordringer fremover for Legeforeningen.

– Jeg ser at vi må jobbe for fortsatt å engasjere medlemmene og rekruttere dyk-

tige tillitsvalgte. Det er en utfordring å få folk til å ta på seg verv og å få dem til å avse tid og ressurser. Vi må også bli mer synlige for medlemmene, sier hun og viser til at bare en liten brøkdel av medlemsmassen kommer på årsmøtene i underavdelingene.

– Vi må finne gode faglige temaer som

Marte Walstad trives når hun ferdes i skog og mark og tilbringer så mye tid hun kan på hytta på Røros. Foto privat